

ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του άρθρου 83 του Ν.2071/92 «Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας» (ΦΕΚ Α'123/92)

Εισήγηση

Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας

Εισαγωγή

Ο Σακχαρώδης Διαβήτης (ΣΔ) είναι χρόνια εξελισσόμενη νόσος και συνιστά σήμερα μείζον πρόβλημα δημόσιας υγείας για τους ακόλουθους λόγους:

Ο επιπολασμός του ΣΔ λαμβάνει πλέον διαστάσεις επιδημίας. Οι προβλέψεις για το μέλλον είναι εξαιρετικά δυσσιώπες. Σήμερα υπολογίζεται με στοιχεία της IDF (International Diabetes Federation) ότι ο αριθμός των ατόμων με ΣΔ παγκοσμίως, ξεπερνά τα 381 εκατομμύρια. Τα επόμενα 20 χρόνια, εάν δεν υπάρξουν σημαντικές παρεμβάσεις, εκτιμάται ότι ο αριθμός των ατόμων με ΣΔ θα φθάσει τα 592 εκατομμύρια. Η αύξηση αυτή θα συμβεί γιατί ο παγκόσμιος πληθυσμός αυξάνεται, τα άτομα ζουν περισσότερο και ο τρόπος διαβίωσης, η υπερβολική λήψη τροφής και λίπους και ο καθιστικός τρόπος ζωής οδηγούν σε παχυσαρκία και Σακχαρώδη Διαβήτη.

Στην Ελλάδα, ο επιπολασμός του ΣΔ τύπου 2 είναι ιδιαίτερα υψηλός σύμφωνα με τις μελέτες: Μελέτη ΑΤΤΙCΑ στην Αττική (2006), ποσοστό 8%, αθημοσίευτα δεδομένα (2014), ποσοστό 11% , Μελέτη Σαλαμίνας (2002), ποσοστό 8,2% και (2006) 9,5%.

Επιπρόσθετα, τις τελευταίες δεκαετίες έχει παρατηρηθεί αύξηση της συχνότητας του Σακχαρώδη Διαβήτη τύπου 1, ιδιαίτερος σε μικρότερες ηλικίες (κάτω των 5 ετών).

Ο Σ.Δ. χαρακτηρίζεται ως αγγειακή νόσος, δεδομένου ότι οι χρόνιες επιπλοκές του περιλαμβάνουν τη μικροαγγειοπάθεια και τη μακροαγγειοπάθεια. Έτσι, ο ΣΔ αποτελεί την πρώτη αιτία τύφλωσης, νεφρικής ανεπάρκειας τελικού σταδίου, (αιμοκάθαρσης), και μη τραυματικών ακρωτηριασμών των κάτω άκρων καθώς και την έκτη αιτία θανάτου.

Τα διαβητικά άτομα έχουν 2-4 φορές αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης καρδιαγγειακού επεισοδίου (αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο, έμφραγμα μυοκαρδίου). Στα διαβητικά άτομα η αρτηριοσκλήρυνση των μεγάλων αγγείων είναι συχνότερη, εκσεσημασμένη και πρόωμη σε σχέση με τα μη διαβητικά άτομα. Οι καρδιαγγειακές επιπλοκές που είναι υπεύθυνες για τα 2/3 των θανάτων στα διαβητικά άτομα, έχουν ήδη εμφανισθεί από το στάδιο του προδιαβήτη.

Η αντιμετώπιση του Σ.Δ. και των επιπλοκών του δημιουργεί τεράστιο κόστος υγείας στο κράτος. Σύμφωνα με μελέτες των Διαβητολογικών Κέντρων Νικαίας, «Τζανείου» και της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, κάθε διαβητικό άτομο κοστίζει στο κράτος ετησίως 1.200 ευρώ χωρίς επιπλοκές, ενώ με επιπλοκές κοστίζει περίπου 3.000 ετησίως. Οι καλά ρυθμισμένοι διαβητικοί ασθενείς κοστίζουν 50% λιγότερο από τους αρρυθμιστους. Για την καλύτερη αντιμετώπιση των διαβητικών ασθενών, τη μείωση των επιπλοκών, τη μείωση του κόστους, την εξασφάλιση καλής ποιότητας ζωής στους διαβητικούς, επιβάλλεται η βελτίωση γενικά των δομών πρωτοβάθμιας περίθαλψης και φροντίδας των διαβητικών ασθενών, με βασική προτεραιότητα τη διασφάλιση σύγχρονης εκπαίδευσης των γιατρών, κυρίως παθολόγων και παιδιάτρων που ασχολούνται με το Διαβήτη.

Δεδομένου ότι η πολυπαραγοντική αντιμετώπιση των πασχόντων με Σ.Δ. (ρύθμιση του σακκάρου, υπέρταση, κάπνισμα, δυσλιπιδαιμία, παχυσαρκία) συμβάλει τόσο στην πρόληψη του Σ.Δ. όσο και των επιπλοκών του, η Ελληνική Διαβητολογική Εταιρεία εδώ και μια δεκαετία επιμόνως ζητά από την πολιτεία τη θέσπιση εξειδίκευσης στον σακχαρώδη διαβήτη για τους παθολόγους και παιδιάτρους. Σήμερα η Ελληνική Διαβητολογική Εταιρεία εκτιμώντας ότι το πρόβλημα του διαβήτη μεγενθύνεται συνεχώς σε όλες τις διαστάσεις και επειδή ο αριθμός των εκπαιδευμένων στο Σ.Δ. φαίνεται συνεχώς να μειώνεται, καταθέτει **συγκεκριμένες προτάσεις για την εξειδίκευση στο Σ.Δ.**

1.Καθορισμός της εξειδίκευσης στη Διαβητολογία

Η Διαβητολογία καθορίζεται ως εξειδίκευση ιατρών που έχουν ειδικευθεί στην ειδικότητα είτε της Παθολογίας είτε της Παιδιατρικής, με αντικείμενο την απόκτηση ειδικών γνώσεων για την πρόληψη, διάγνωση και θεραπεία του σακχαρώδη διαβήτη και των επιπλοκών του, με στόχο την παροχή επαρκούς και συγκροτημένης περίθαλψης στους διαβητικούς ασθενείς.

2.Εκπαιδευτικό αντικείμενο

Το εκπαιδευτικό αντικείμενο της εξειδίκευσης στη διαβητολογία είναι:

A. Τομείς και θέματα μετεκπαίδευσης

α) Επιδημιολογία, αιτιολογία, συμπτωματολογία, διάγνωση και διαφορική διάγνωση του διαβητικού συνδρόμου, συμπεριλαμβανομένων και των κυριότερων λειτουργικών δοκιμασιών και διαγνωστικών μεθόδων:

α1. Γνώσεις και αξιολόγηση βιοχημικών μετρήσεων μεταβολικών παραμέτρων καθώς και διαφόρων ορμονών, όπως επίσης και της ραδιοανοσολογικής μετρήσεως αυτών.

α2. Ενδειξη χρησιμοποίησης και εκτέλεση διαφόρων ορμονικών και μεταβολικών λειτουργικών δοκιμασιών, όπως π.χ. ενδοφλέβιος ή από του

στόματος φόρτιση γλυκόζης, δοκιμασία γλυκαγόνης, μέτρηση ινσουλίνης, γλυκαγόνης, C πεπτιδίου κλπ.

β) Γνώσεις για τη θεραπευτική αντιμετώπιση όλων των τύπων σακχαρώδη διαβήτη, την παρακολούθηση των επιπλοκών, την ένδειξη χειρουργικής επέμβασης σε διαβητικούς και την μετεγχειρητική παρακολούθησή τους.

β1. Υπολογισμός διαιτολογίου, σύνθεση διαίτας, εξήγηση διαίτας, διδασκαλία υπολογισμού ισοδυνάμων υδατανθράκων.

Εκπαίδευση του διαβητικού ασθενούς ή και της οικογένειάς του με σκοπό την απόκτηση ικανοτήτων και δεξιοτήτων για τη διαχείριση του προβλήματος υγείας αυτού, καθώς και τη ψυχολογική υποστήριξη και κινητοποίησή του με βάση σχεδιασμένο, εξατομικευμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Θεραπεία με αντιδιαβητικά δισκία, κλασική θεραπεία με ινσουλίνη, εντατικοποιημένα σκήματα ινσουλινοθεραπείας, θεραπεία με αντλία συνεχούς έγχυσης ινσουλίνης, χρήση συστημάτων συνεχούς μέτρησης σακχάρου αίματος (CGMS).

β2. Εξέταση βυθού οφθαλμού. Εξέταση περιφερικών αγγείων (σφυροβραχιόνιος δείκτης), αξιολόγηση φουσηματος αγγείων (καρωτίδες μηριαίες –αορτή). Δυνατότητα νευρολογικής εξέτασης. Αξιολόγηση περιφερικών αντανακλαστικών και ανωμαλίες της αισθητικότητας. Σεξουαλική συμπεριφορά.

β3. Θεραπεία μεταβολικών κωμάτων (διαβητικής κετοξέωσης, υπεροσμωτικού, γαλακτικής οξέωσης, υπογλυκαιμικού κώματος) και παρακολούθηση τέτοιων ασθενών.

γ) Βασικές γνώσεις άλλων ειδικοτήτων (καρδιολογίας, νεφρολογίας):

γ1. Αξιολόγηση αγγειογραφίας κάτω άκρων και καρωτίδων.

γ2. Αξιολόγηση φωτογραφίας βυθού οφθαλμού και φλουροαγγειογραφίας.

γ3. Αξιολόγηση ταχύτητας αγωγής (κινητικής και αισθητικής) περιφερικών νεύρων.

γ4. Βασικές γνώσεις στην υπερηχοτομογραφία και υπολογιστική τομογραφία.

γ5. Γνώσεις στις κοινωνικοοικονομικές επεκτάσεις της νόσου (συννοσηρότητες, κατάθλιψη κλπ) .

γ6. Παρακολούθηση της κύησης της ασθενούς με διαβήτη τύπου1 και ρύθμιση των διακυμάνσεων της γλυκόζης, καθώς και διάγνωση του διαβήτη της κύησης και την αντιμετώπιση του.

Β. Απόκτηση ειδικών γνώσεων και πρακτική άσκηση στους τομείς:

▼ Διάγνωση του Σ.Δ.

▼ Ταξινόμηση του Σ.Δ.

- ▼ Γενετική, Επιδημιολογία, Παθοφυσιολογία και Πρόγνωση των διαφόρων τύπων του Σ.Δ
- ▼ Πρόληψη του Σ.Δ.
- ▼ Πρόληψη-αντιμετώπιση παχυσαρκίας
- ▼ Πρόληψη-αντιμετώπιση διαβητικού ποδιού
- ▼ Στόχοι της θεραπείας του Σ.Δ.
- ▼ Αντιμετώπιση του ΣΔ στην κύηση και σε ποικίλες άλλες καταστάσεις (π.χ. ταξίδια, άθληση/άσκηση, χειρουργικές επεμβάσεις)
- ▼ Αντιμετώπιση σακχαρώδη διαβήτη σε πολύ μικρές ηλικίες όπως σε περιπτώσεις νεογνικού διαβήτη (προκειμένου για παιδίατρους) καθώς και εκπαίδευση του μικρού ασθενούς με ΣΔ τύπου 1 και της οικογένειάς του κατά την πρωτοδιάγνωση
- ▼ Αντιμετώπιση εφήβων σε μεταβατική περίοδο παρακολούθησης από παιδιατρικά διαβητολογικά κέντρα σε αντίστοιχα κέντρα ενηλίκων
- ▼ Πρώιμη αναγνώριση, πρόληψη και αντιμετώπιση των επιπλοκών του Σ.Δ. (διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια, νεφροπάθεια, νευροπάθεια, διαβητικό πόδι, στεφανιαία νόσος, περιφερική αγγειοπάθεια) καθώς και των συννοσηροτήτων (π.χ αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα, κοιλιοκάκη)
- ▼ Πρόληψη-αντιμετώπιση παραγόντων καρδιαγγειακού κινδύνου (υπέρταση, δυσλιπιδαιμία, κάπνισμα)
- ▼ Παρακολούθηση των διαβητικών στο εξωτερικό ιατρείο
- ▼ Παρακολούθηση και αντιμετώπιση των περιπτώσεων διαβητικών ασθενών που νοσηλεύονται στην κλινική, λόγω επιπλοκών ή άλλων, ειδικών καταστάσεων.
- ▼ Παρακολούθηση-αντιμετώπιση νοσηλευόμενων διαβητικών σε άλλα τμήματα του νοσοκομείου (χειρουργικοί ασθενείς, ογκολογικοί ασθενείς, ΜΕΘ, κλπ)

3. Χρόνος εξειδίκευσης

Ο χρόνος άσκησης για την απόκτηση της εξειδίκευσης ορίζεται στα δύο έτη για τους παθολόγους και παιδίατρους.

4. Τρόπος εξειδίκευσης

α. Δικαίωμα εξειδίκευσης στη Διαβητολογία έχουν οι ειδικευμένοι γιατροί, κάτοχοι τίτλου ιατρικής ειδικότητας παθολογίας ή παιδιατρικής.

β. Η εξειδίκευση στη Διαβητολογία γίνεται στα Διαβητολογικά Κέντρα που έχουν συσταθεί (ή θα συσταθούν) με αποφάσεις του ΥΥΚΑ, μετά από εισηγήσεις της Εθνικής Γνωμοδοτικής Επιτροπής για τον Σακχαρώδη Διαβήτη του ΥΥΚΑ. Εναλλακτικά, μέρος της διεικτικής εξειδίκευσης (6 μήνες) μπορεί να εκτελείται σε

αναγνωρισμένα Διαβητολογικά Ιατρεία που έχουν συσταθεί ή θα συσταθούν με αποφάσεις του ΥΥΚΑ.

γ. Κατά το χρόνο της εξειδίκευσης καθίσταται υποχρεωτική θεωρητική εκπαίδευση 400 ωρών (4 ώρες εβδομαδιαίως για 2 χρόνια), υπό τη μορφή οργανωμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων καθώς και ειδικών σεμιναρίων/ημερίδων/συνεδρίων.

δ. Στο διάστημα της εξειδίκευσης θα πρέπει ο υποψήφιος να έχει συμπληρώσει παρακολούθηση και διεκπεραίωση υπό καθοδήγηση, τουλάχιστον 1.200 περιστατικών (ή αριθμό επισκέψεων προκειμένου για παιδιάτρους) με Σακχαρώδη Διαβήτη.

Κατά τη διάρκεια της εξειδίκευσης, θα γίνεται αξιολόγηση εκπαιδευομένων που περιλαμβάνει διατήρηση βιβλιαρίου εκπαίδευσης, όπου καταγράφονται οι ιατρικές πράξεις και δεξιότητες κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης. Περιοδική εξέταση με ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής.

5 Α. Κέντρα Εκπαίδευσης στο Σ.Δ.

α) Κέντρα πλήρους διетуός εκπαίδευσης (Διαβητολογικά Κέντρα)

Τα Κέντρα πλήρους εκπαίδευσης είναι τα Διαβητολογικά Κέντρα (Δ.Κ.) που έχουν συσταθεί ή πρόκειται να συσταθούν από το ΥΥΚΑ (ως αναφέρεται στην παράγραφο 4β) και αποτελούν μονάδες πανεπιστημιακής παθολογικής ή παιδιατρικής ή ενδοκρινολογικής κλινικής ή είναι μονάδες αντιστοίχων κλινικών του ΕΣΥ.

Για να πιστοποιείται ένα κέντρο ως κέντρο πλήρους εκπαίδευσης πρέπει να περιλαμβάνει τις παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Να καλύπτει όλες τις υποχρεωτικές εκπαιδευτικές ενότητες.
2. Να έχει στην οργανική του δύναμη τρεις (3) ή περισσότερους παθολόγους εξειδικευμένους στο ΣΔ ή παιδιάτρους εξειδικευμένους στο ΣΔ ή ενδοκρινολόγους, ή ιατρούς με εξειδίκευση στην παιδοενδοκρινολογία. Ο υπεύθυνος τους κέντρου θα πρέπει να έχει τουλάχιστον 5ετή κλινική και εκπαιδευτική εμπειρία στο ΣΔ.
3. Προκειμένου για Παιδιατρικό Διαβητολογικό Κέντρο πέραν των ανωτέρω θα πρέπει να παρακολουθεί >150 παιδιά ηλικίας <18 ετών με σακχαρώδη διαβήτη ετησίως επί μονίμου βάσεως . Οι ιατροί που θα στελεκώνουν το διαβητολογικό κέντρο θα πρέπει να είναι παιδίατροι εξειδικευμένοι στο ΣΔ ή ιατροί με εξειδίκευση στην παιδοενδοκρινολογία.
4. Να διαθέτει εκπαιδευτικό και επιστημονικό πρόγραμμα στο Σ.Δ. όπως ορίζεται στην παρούσα εισήγηση.

5. Να έχει διασύνδεση και συνεργασία με άλλες συναφείς ειδικότητες (κατά προτίμηση μέσα στα πλαίσια του ίδιου νοσηλευτικού ιδρύματος) με: Χειρουργούς, Παιδοχειρουργούς, Καρδιολόγους, Παιδοκαρδιολόγους, Νεφρολόγους, Παιδονεφρολόγους, Γαστρεντερολόγους, Παιδογαστρεντερολόγους, Οφθαλμιάτρους, Διαιτολόγους, Ψυχολόγους και Κοινωνικούς λειτουργούς κ.λ.π.

β) Διαβητολογικά Ιατρεία μερικής (6μηνης) εκπαίδευσης

Τα Διαβητολογικά Ιατρεία μερικής (6μηνης) εκπαίδευσης είναι τα ΔΙ που έχουν συσταθεί ή πρόκειται να συσταθούν από το ΥΥΚΑ (ως αναφέρεται στην παράγραφο 4β) και αποτελούν ιατρεία πανεπιστημιακής παθολογικής ή παιδιατρικής ή ενδοκρινολογικής κλινικής ή παιδοενδοκρινολογικής ή γυναικολογικής κλινικής (υπό την προϋπόθεση ότι στην τελευταία περίπτωση στελεκώνονται από παθολόγους με εξειδίκευση στο διαβήτη ή ενδοκρινολόγους) ή ιατρεία αντιστοίχων κλινικών του ΕΣΥ.

Για να πιστοποιείται ένα διαβητολογικό ιατρείο ως κέντρο μερικής εκπαίδευσης πρέπει να περιλαμβάνει τις παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Να διαθέτει τουλάχιστον έναν εκπαιδευτή είτε παθολόγο εξειδικευμένο στο Σ.Δ. είτε ενδοκρινολόγο, είτε παιδίατρο εξειδικευμένο στο Σ.Δ. ή ιατρό με εξειδίκευση στη παιδοενδοκρινολογία με τουλάχιστον 5ετή κλινική και διδακτική εμπειρία στο Σ.Δ.

2. Να διαθέτει εκπαιδευτικό και επιστημονικό πρόγραμμα στο Σ.Δ.

3. Προκειμένου για παιδίατρους το Διαβητολογικό ιατρείο πέραν των ανωτέρω θα πρέπει να παρακολουθεί τουλάχιστον > 100 παιδιά ηλικίας <18 ετών ετησίως επί μονίμου βάσεως. Η στελέχωση του κέντρου θα πρέπει να γίνεται από παιδίατρους με εξειδίκευση στο ΣΔ ή ιατρούς με εξειδίκευση στην παιδοενδοκρινολογία με τουλάχιστον 5ετή κλινική και διδακτική εμπειρία στο ΣΔ.

4. Να έχει διασύνδεση και συνεργασία με άλλες συναφείς ειδικότητες (κατά προτίμηση μέσα στα πλαίσια του ίδιου νοσηλευτικού ιδρύματος) με: Χειρουργούς, Παιδοχειρουργούς, Καρδιολόγους, Παιδοκαρδιολόγους, Νεφρολόγους, Παιδονεφρολόγους, Οφθαλμιάτρους, , Διαιτολόγους, Ψυχολόγους και Κοινωνικούς λειτουργούς κ.λ.π.

Β. Η αναγνώριση των Διαβητολογικών Κέντρων - Διαβητολογικών Ιατρείων ως κατάλληλων για εξειδίκευση των γιατρών παθολόγων-παιδίατρων στο Σ.Δ. γίνεται από επιτροπή που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, μετά από πρόταση του ΚΕ.Σ.Υ.

Η επιτροπή είναι πενταμελής και απαρτίζεται από α) ένα (1) Καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή Παθολογίας, με γνωστικό αντικείμενο το Σ.Δ. ή την Ενδοκρινολογία, β) ένα (1) Καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή Παιδιατρικής με γνωστικό αντικείμενο το Σ.Δ. ή την παιδοενδοκρινολογία, γ) (3) Συντονιστές Διευθυντές ή διευθυντές Παθολογικών ή Παιδιατρικών ή παιδοενδοκρινολογικών τμημάτων του ΕΣΥ, με γνωστικό αντικείμενο το Σ.Δ. ή την Ενδοκρινολογία ή την παιδοενδοκρινολογία, οι οποίοι θα πρέπει να έχουν τουλάχιστον 5 ετή εμπειρία, καθώς και κλινικό και διδακτικό έργο στο ΣΔ.

Εκ των πέντε μελών δύο πρέπει να είναι Παθολόγοι με γνωστικό αντικείμενο το ΣΔ, δύο Ενδοκρινολόγοι και ένας παιδίατρος με γνωστικό αντικείμενο τον ΣΔ ή την Παιδοενδοκρινολογία .

Για τους ανωτέρω ορίζονται αναπληρωτές αντιστοίχων προσόντων.

Τα Κέντρα πλήρους ή μερικής εκπαίδευσης επαναξιολογούνται ανά 5ετία.

Σε κάθε Διαβητολογικό Κέντρο δύναται να εξειδικεύονται μέχρι δύο (2) ιατροί.

Δικαιούνται εξειδίκευσης:

Α) Παθολόγοι ή Παιδίατροι που υπηρετούν στο ΕΣΥ, στις Ιατρικές Πανεπιστημιακές Σχολές και στα ΝΠΙΔΔ.

Β) Γιατροί Παθολόγοι ή Παιδίατροι που υπηρετούν στον ΕΟΠΥΥ-ΠΕΔΥ και μη υπηρετούντες στο ΕΣΥ ή στο Πανεπιστήμιο ή στα ΝΠΙΔΔ.

Η εργασιακή σχέση αυτών των γιατρών είναι αυτή του επιμελητή Β' ΕΣΥ με όσες υποχρεώσεις οι σχετικοί νόμοι ορίζουν. Η προκήρυξη των θέσεων, η διαδικασία και ο τρόπος διορισμού για τη λήψη της εξειδίκευσης στο Σακχαρώδη Διαβήτη γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού Υγείας.

Γ) Γιατροί Παθολόγοι ή Παιδίατροι που δεν υπηρετούν στον ΕΟΠΥΥ-ΠΕΔΥ και μη υπηρετούντες στο ΕΣΥ ή στο Πανεπιστήμιο ή στα ΝΠΙΔΔ. Η εργασιακή σχέση αυτών των γιατρών είναι αυτή του επιμελητή Β' ΕΣΥ με όσες υποχρεώσεις οι σχετικοί νόμοι ορίζουν. Η προκήρυξη των θέσεων, η διαδικασία και ο τρόπος διορισμού για τη λήψη της εξειδίκευσης στο Σακχαρώδη Διαβήτη γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού Υγείας.

Δ) Οι στρατιωτικοί γιατροί και οι υπότροφοι ξένων χωρών δύναται να διορίζονται ως υπεράριθμοι για εξειδίκευση όπως οι νόμοι ορίζουν.

Η επιλογή των υποψηφίων για την εξειδίκευση στο Σ.Δ. γίνεται με βάση υποβληθέν βιογραφικό σημείωμα καθώς προφορική συνέντευξη ενώπιον Επιτροπής αποτελούμενης:

Για κλινικές του ΕΣΥ από:

1. Τον Συντονιστή Διευθυντή ή υπεύθυνο του Κέντρου Εξειδίκευσης ο οποίος προεδρεύει της επιτροπής.
2. Δύο Διευθυντές (1 Παθολόγο με αντικείμενο το ΣΔ και 1 Ενδοκρινολόγο) ή δύο παιδίατρος με αντικείμενο το Σ.Δ. ή την Παιδοενδοκρινολογία (όταν πρόκειται για Παιδιατρική κλινική) ιδίων ή άλλων νοσοκομείων της ίδιας υγειονομικής περιφέρειας, ή αν αυτό δεν είναι δυνατό της πλησιέστερης με αυτή.

Για πανεπιστημιακές κλινικές από :

1. Τον υπεύθυνο Καθηγητή ή Αναπληρωτή Καθηγητή του Κέντρου Εξειδίκευσης ο οποίος προεδρεύει της επιτροπής
2. Δύο μέλη ΔΕΠ (1 Παθολόγο με αντικείμενο το ΣΔ και 1 Ενδοκρινολόγο) ή δύο μέλη ΔΕΠ παιδίατρος με αντικείμενο το Σ.Δ. ή την Παιδοενδοκρινολογία (όταν πρόκειται για Παιδιατρική κλινική) της ίδιας ή εάν αυτό δεν είναι δυνατόν άλλης Ιατρικής Σχολής
2. Η τελική κατάταξη των υποψηφίων θα γίνεται με κριτήρια την προφορική συνέντευξη και το βιογραφικό σημείωμα του υποψηφίου (ιατρική προϋπηρεσία, επιστημονικό έργο, εκπαιδευτική δραστηριότητα ως εκπαιδευομένου). Εάν κριθεί ότι δύο υποψήφιοι έχουν ίσα προσόντα, προτάσσεται εκείνος που υπηρετεί στον κλάδο γιατρών του ΕΣΥ ή είναι μέλος ΔΕΠ.
3. Η Επιτροπή συντάσσει πρακτικό επιλογής των υποψηφίων, το οποίο υποβάλλεται στο Υπουργείο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την ημερομηνία συνεδρίασης.
4. Με απόφαση του Υπουργείου ο επιτυχών διορίζεται στη θέση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

6. Απόκτηση εξειδίκευσης

Η παρ. 1 του άρθρου 4 του Προεδρικού Διατάγματος 386/95 αντικαθίσταται ως εξής:

1α) η Εξειδίκευση στο Σ.Δ. αποκτάται μετά από επιτυχείς γραπτές και προφορικές εξετάσεις ενώπιον τριμελούς εξεταστικής επιτροπής. Η επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ, και αποτελείται από:

Προκειμένου για Παθολόγους

α) από ένα (1) Καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή ή άλλο μέλος ΔΕΠ Παθολογίας με γνωστικό αντικείμενο το ΣΔ ή την Ενδοκρινολογία και δύο (2) συντονιστές διευθυντές ή διευθυντές Παθολογικών Τμημάτων του ΕΣΥ με γνωστικό αντικείμενο το ΣΔ ή την Ενδοκρινολογία.

Προκειμένου για Παιδίατρους

από ένα (1) Καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή Παιδιατρικής ή άλλο μέλος ΔΕΠ και δύο (2) Συντονιστές διευθυντές ή διευθυντές Παιδιατρικών ή παιδοενδοκρινολογικών τμημάτων ΕΣΥ με γνωστικό αντικείμενο το ΣΔ ή διευθυντές στην Παιδοενδοκρινολογία.

Οι ως άνω συμμετέχοντες στην τριμελή επιτροπή πρέπει να είναι καταξιωμένοι επιστήμονες στο αντικείμενο του ΣΔ με αποδεδειγμένο κλινικό και εκπαιδευτικό έργο σε αυτό.

Στην ανωτέρω Επιτροπή υποβάλλονται όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά (βεβαίωση του διευθυντή του Δ.Κ. όπου εξειδικεύτηκε ο γιατρός, δημοσιεύσεις, βεβαιώσεις και πιστοποιητικά μετεκπαίδευσης στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό με αντικείμενο το Σ.Δ, βεβαίωση κύριας ειδικότητας παθολογίας ή παιδιατρικής).

Σε περίπτωση αποτυχίας στις εξετάσεις για την απόκτηση της εξειδίκευσης, ο υποψήφιος έχει τη δυνατότητα να προσέλθει εκ νέου για εξέταση σύμφωνα με τα οριζόμενα για την απόκτηση της ιατρικής ειδικότητας (άρθρο 10 του ΝΔ 3366/55 (ΦΕΚ 258/55) και άρθρο 10 του Ν. 1821 (ΦΕΚ Α' 271/88).

7. Μεταβατικές διατάξεις

Για όσους ιατρούς κάτοχους τίτλου ειδικότητας Παθολογίας ή Παιδιατρικής έχει αναγνωριστεί η εκπαίδευσή τους στο ΣΔ από τη Γνωμοδοτική Επιτροπή, αυτοί αυτοδίκαια λαμβάνουν τον τίτλο της εξειδίκευσης.

Τίτλο εξειδίκευσης στη Διαβητολογία χωρίς εξετάσεις λαμβάνουν από τη Γνωμοδοτική Επιτροπή για το Σακχαρώδη Διαβήτη ιατροί, κάτοχοι τίτλου ειδικότητας παθολογίας ή παιδιατρικής, οι οποίοι μετά την αναγνώριση της κύριας ειδικότητας, έχουν παλαιότερα αποδεδειγμένα εκπαιδευτεί:

α. Επί δύο (2) έτη σε Διαβητολογικά Κέντρα της αλλοδαπής έμμιθοι.

β. Επί ένα (1) τουλάχιστον έτος σε Διαβητολογικό Κέντρο της ημεδαπής βάσει του νόμου ΦΕΚ 657/ΤΕΥΧΟΣ 2/1990/ΣΕΛ. 79-55, 79-56 /οικ.31915/ Αριθ.Δ2Β, ή αλλοδαπής και επί πλέον μετά την επίσημη εκπαίδευση ασχολούνται αποδεδειγμένα με το αντικείμενο του Σ.Δ. επί τρία (3) τουλάχιστον έτη στα πλαίσια Διαβητολογικών Κέντρων ή Ιατρείων και έχουν σχετικές ανακοινώσεις ή/και δημοσιεύσεις.

Πιστοποιητικό εξειδίκευσης στο Σ.Δ. μπορεί να λάβουν κατόπιν θετικής εισήγησης της Εθνικής Γνωμοδοτικής Επιτροπής για το Σ.Δ. του ΥΥΚΑ.

Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να υποβάλλουν σχετική αίτηση εντός δώδεκα (12) μηνών από την ημερομηνία θέσπισης της εξειδίκευσης της διαβητολογίας, προς την Εθνική Γνωμοδοτική Επιτροπή για το Σ.Δ. του ΥΥΚΑ, η οποία θα εισηγηθεί σχετικά προς το ΚΕΣΥ.

Αθήνα, 05/12/16

Το ΔΣ της ΕΔΕ

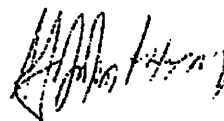
Ο Πρόεδρος

Νικόλαος Παπάνας

Ο Γεν. Γραμματέας

Αλέξανδρος Καμαράτος